

Środa, 13 czerwca 2012 r.

ZALECENIA

PARLAMENT EUROPEJSKI

Zalecenie Rady na 67. sesję Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych

P7_TA(2012)0240

Zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 13 czerwca 2012 r. dla Rady w sprawie 67. sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych (2012/2036(INI))

(2013/C 332 E/23)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 21 i 34,
- uwzględniając projekt zalecenia dla Rady, który złożył Alexander Graf Lambsdorff w imieniu grupy politycznej ALDE w sprawie 67. sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych (ZO ONZ) (B7-0132/2012),
- uwzględniając swoje zalecenie dla Rady z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie 66. sesji ZO ONZ ⁽¹⁾ oraz rezolucję z dnia 11 maja 2011 r. w sprawie UE jako podmiotu na scenie globalnej: jej roli w organizacjach wielostronnych ⁽²⁾,
- uwzględniając priorytety UE na 66. sesję ZO ONZ przyjęte przez Radę w dniu 10 czerwca 2011 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając 66. sesję ZO ONZ, w szczególności rezolucje tego organu zatytułowane „ONZ a globalne zarządzanie” ⁽⁴⁾, „Propagowanie skuteczności, odpowiedzialności, efektywności i przejrzystości administracji publicznej poprzez wzmocnienie najwyższych organów kontroli” ⁽⁵⁾, „Sytuacja w Syryjskiej Republice Arabskiej” ⁽⁶⁾, „Wzmocnienie i rozwój narodów” ⁽⁷⁾, „W kierunku globalnych partnerstw” ⁽⁸⁾, „Współpraca południe-południe” ⁽⁹⁾, „Rola Organizacji Narodów Zjednoczonych w propagowaniu rozwoju w kontekście globalizacji i współzależności” ⁽¹⁰⁾, „Zwiększanie roli Narodów Zjednoczonych w umacnianiu okresowych i rzeczywistych wyborów oraz propagowaniu demokratyzacji” ⁽¹¹⁾, „Sporządzanie Konferencji Rozbrojeniowej” ⁽¹²⁾, „Propagowanie demokratycznego i sprawiedliwego ładu międzynarodowego” ⁽¹³⁾ oraz „Powszechny, niepodzielny, wzajemnie powiązany, współzależny i wzajemnie uzupełniający się charakter wszystkich praw człowieka i podstawowych wolności” ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0255.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0229.

⁽³⁾ Rada Unii Europejskiej 11298/2011.

⁽⁴⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/66/256.

⁽⁵⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/66/209.

⁽⁶⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/66/253.

⁽⁷⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/66/224.

⁽⁸⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/66/223.

⁽⁹⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/66/219.

⁽¹⁰⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/66/210.

⁽¹¹⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/66/163.

⁽¹²⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/66/59.

⁽¹³⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/66/159.

⁽¹⁴⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/66/151.

Środa, 13 czerwca 2012 r.

- uwzględniając rezolucję ZO ONZ z dnia 19 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania nietolerancji, negatywnych stereotypów, piętnowania, dyskryminacji, podżegania do przemocy oraz przemocy na tle religijnym i wyznaniowym ⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucję ZO ONZ z dnia 3 maja 2011 r. w sprawie udziału Unii Europejskiej w pracach Organizacji Narodów Zjednoczonych ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję ZO ONZ z dnia 31 marca 2010 r. w sprawie wdrażania Agendy 21, programu na rzecz dalszego wdrażania Agendy 21 oraz wyników Światowego Szczytu Zrównoważonego Rozwoju ⁽³⁾,
- uwzględniając deklarację milenijną ONZ z dnia 8 września 2000 r., określającą milenijne cele rozwoju (MCR) jako cele uzgodnione wspólnie przez wspólnotę międzynarodową z myślą o likwidacji ubóstwa,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 września 2003 r. zatytułowany „Unia Europejska a Organizacja Narodów Zjednoczonych: wybór multilateralizmu” (COM(2003)0526),
- uwzględniając uwagi przewodniczącego Rady Europejskiej po spotkaniu z sekretarzem generalnym ONZ (SG ONZ) w dniu 16 kwietnia 2012 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie stanowiska Parlamentu na 19. sesję Rady Praw Człowieka ONZ ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie poparcia Unii Europejskiej dla Międzynarodowego Trybunału Karnego: stojąc w obliczu wyzwań i pokonując trudności ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie polityk zewnętrznych UE na rzecz demokracji ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie przyszłości strategicznego partnerstwa Afryki i Unii Europejskiej po trzecim szczycie UE-Afryka ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie dziesiątej rocznicy przyjęcia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 z 2000 r. na temat kobiet, pokoju i bezpieczeństwa ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 listopada 2010 r. w sprawie współpracy cywilno-wojskowej i rozwoju potencjału cywilno-wojskowego ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 czerwca 2005 r. w sprawie reformy Organizacji Narodów Zjednoczonych ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając sprawozdanie wspólnej delegacji Komisji Spraw Zagranicznych i Podkomisji Praw Człowieka z dni 28–29 listopada 2011 dotyczące 66. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ,

⁽¹⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/66/167.

⁽²⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/65/276.

⁽³⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/64/236.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0058.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0507.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0334.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0482.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 56.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 99 E, z 3.4.2012, s. 7.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 124 E z 25.5.2006, s. 549.

Środa, 13 czerwca 2012 r.

- uwzględniając art. 121 ust. 3 oraz art. 97 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinię Komisji Rozwoju (A7-0186/2012),
- A. mając na uwadze, że wspólne wartości i normy międzynarodowe mają na celu zapewnić pokój, ochronę praw człowieka, bezpieczeństwo i dobrobyt na świecie oraz sprawiedliwszy podział korzyści wynikających z globalizacji między wszystkich ludzi;
- B. mając na uwadze, że ONZ jest rdzeniem globalnego zarządzania, a jednocześnie wdraża własne reformy w celu zwiększenia swojej przejrzystości, sprawności i skuteczności;
- C. mając na uwadze rosnącą potrzebę wprowadzenia wspólnych zasad i mechanizmów decyzyjnych, które pomogą wspólnie sprostać globalnym wyzwaniom i negatywnym skutkom ogólnosiwiatowego kryzysu gospodarczego;
- D. mając na uwadze, że UE musi wzmocnić swoją spójność, aby utrzymać pozycję kluczowego podmiotu w coraz bardziej wielobiegunowym świecie, który wymaga podejmowania wspólnych działań o zasięgu globalnym; mając na uwadze, że mocą Traktatów państwa członkowskie UE zobowiązane są koordynować swe działania w organizacjach międzynarodowych i podczas konferencji międzynarodowych;
- E. mając na uwadze, że UE jest zobowiązana do skutecznego multilateralizmu, którego rdzeniem jest silna ONZ, gdyż ma to podstawowe znaczenie dla podejmowania wyzwań o wymiarze globalnym;
- F. mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie przeznaczają najwięcej środków finansowych na system ONZ; mając na uwadze, że fundusze UE-27 stanowią 39 % zwykłego budżetu ONZ i ponad 40 % środków przeznaczanych na operacje pokojowe ONZ;
- G. mając na uwadze, że solidne i stabilne partnerstwo UE-ONZ ma podstawowe znaczenie dla działań ONZ podejmowanych w ramach wszystkich trzech filarów – pokój i bezpieczeństwo, prawa człowieka, rozwój – oraz ma kluczowe znaczenie dla roli UE jako podmiotu na arenie międzynarodowej;
- H. mając na uwadze, że UE i ONZ są naturalnymi partnerami w odniesieniu do budowania pokoju i państwowości, a także razem zapewniają ramy dla zbiorowych działań w tym zakresie;
- I. mając na uwadze, że prawa człowieka i demokracja są podstawowymi wartościami UE oraz zasadami i celami jej działań zewnętrznych, w tym w zakresie handlu międzynarodowego; mając na uwadze, że poszanowanie, propagowanie i zachowanie powszechności i niepodzielności praw człowieka jest jednym z filarów jedności i integralności Europy;
- J. mając na uwadze, że sprawiedliwość i rządy prawa stanowią filary trwałego pokoju i gwarantują prawa człowieka oraz podstawowe wolności; mając na uwadze, że Rzymski Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego istotnie przyczynia się do ochrony praw człowieka, prawa międzynarodowego oraz walki z bezkarnością;
- K. mając na uwadze, że trwałe wspieranie procesów demokratycznych przynosi korzyści wszystkim krajom i wszystkim obywatelom, a także społeczności międzynarodowej; mając na uwadze, że stoją przed nimi wyzwania związane z budowaniem, odbudową i utrzymaniem demokracji;

1. występuje do Rady z następującymi zaleceniami:

UE w ONZ

- a) koordynowania w jak najszerszym zakresie i przedstawiania jednolitych stanowisk oraz wzmacniania spójności i widoczności UE jako podmiotu o znaczeniu międzynarodowym w ONZ; spełniania oczekiwań członków ONZ dotyczących zdolności UE do podejmowania działań i uzyskiwania we właściwym czasie założonych rezultatów; przyjęcia rozległego i elastycznego podejścia do stanowisk w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB), prezentowanych na szczeblu ONZ, by dzięki temu umożliwić UE podejmowanie szybkich i szeroko zakrojonych działań w zakresie WPZiB;

Środa, 13 czerwca 2012 r.

- b) zwiększania wkładu UE w działania ONZ przez wspólną interpretację rezolucji ZO ONZ dotyczącej warunków udziału UE w pracach ZO ONZ oraz przez współpracę z partnerami ukierunkowaną na pełne wprowadzenie w życie tej rezolucji; przedstawienia Parlamentowi sprawozdania dotyczącego jej stosowania w praktyce;
- c) współpracy z państwami członkowskimi UE i delegaturą UE przy ONZ w celu poprawy koordynacji, przejrzystości i wymiany informacji w Radzie Bezpieczeństwa ONZ oraz obrony na jej forum stanowisk i interesów UE przez państwa członkowskie, które są członkami tego organu, bądź też, alternatywnie, przez przedstawiciela UE zaproszonego przez przewodniczącego; zwiększenia wpływu UE na decyzje Rady Bezpieczeństwa ONZ oraz nadanie odpowiedniej rangi stanowisku UE w ONZ w odniesieniu do istotnych spraw omawianych w Radzie Bezpieczeństwa;
- d) zapewnienia silnej reprezentacji UE w obrębie wszystkich instytucji i wyspecjalizowanych agencji ONZ;
- e) opracowania długoterminowej strategii dotyczącej członkostwa w ONZ i prowadzenia bardziej stanowczej dyplomacji publicznej w odniesieniu do spraw związanych z ONZ;

UE i globalne zarządzanie

- f) pogłębiania skutecznego multilateralizmu jako nadrzędnego strategicznego interesu UE poprzez zwiększenie reprezentatywności, przejrzystości, odpowiedzialności, wydajności i skuteczności ONZ w celu usprawnienia jej działań w terenie; ponownego uwzględnienia potrzeby nowej równowagi instytucjonalnej pomiędzy rolą, jaką zaczyna odgrywać grupa G-20, a ONZ oraz jej agencjami, a także międzynarodowymi instytucjami finansowymi; w tym kontekście poprawy globalnego zarządzania oraz poszukiwania rozwiązań na rzecz dalszej poprawy koordynacji między międzynarodowymi forami a systemem ONZ, przy czym grupy te mogłyby z pożytkiem zająć się wymiarem gospodarczym, pod warunkiem, że ONZ utrzyma czołową pozycję i pozostanie organem uprawnionym do podejmowania działań na skalę globalną;
- g) nawiązania w bardziej aktywny sposób stosunków z partnerami strategicznymi oraz innymi partnerami dwu- i wielostronnymi, zwłaszcza z USA, w celu wspierania skutecznych rozwiązań problemów, które są wspólne dla obywateli UE i całego świata, w tym najbardziej zagrożonych grup społecznych;
- h) aktywnego wspierania kompleksowej i opartej na konsensusie reformy Rady Bezpieczeństwa ONZ w celu zwiększenia jej wiarygodności, reprezentacji regionalnej, odpowiedzialności oraz skuteczności; wzięcia pod uwagę, że miejsce UE w powiększonej Radzie Bezpieczeństwa ONZ pozostaje głównym i długoterminowym celem Unii Europejskiej; zwrócenia się do wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej, by w związku z powyższym zainicjowała opracowanie wspólnego stanowiska państw członkowskich; mając na uwadze realizację tego celu w przyszłości, dążenia do wcześniejszej koordynacji stanowisk w Radzie UE w sprawie przyjmowania nowych członków do Rady Bezpieczeństwa ONZ oraz reformy mechanizmu podejmowania decyzji przez Radę Bezpieczeństwa ONZ;
- i) zaangażowania się w debatę rozpoczętą w ZO ONZ dotyczącą roli ONZ w globalnym zarządzaniu w celu zwiększenia przejrzystości i współpracy; zacieśniania współpracy między UE a ZO ONZ;
- j) pomagania w rewitalizacji ZO ONZ oraz zwiększania jego skuteczności, m.in. przez wspieranie prac grupy roboczej ad hoc, ułatwianie bardziej dogłębnych i ukierunkowanych na wyniki debat tematycznych dotyczących aktualnych i ważnych kwestii oraz przez bliższą współpracę ZO ONZ z innymi zainteresowanymi podmiotami, w tym społeczeństwem obywatelskim oraz innymi organizacjami i forami międzynarodowymi i regionalnymi; podkreślenia potrzeby dalszego upraszczania zakresu zadań ZO ONZ i jego głównych komisji; podkreślenia, że rewitalizacja może dojść do skutku tylko wtedy, gdy ZO ONZ podejmie stosowne i istotne działania w sprawach mających znaczenie dla społeczności międzynarodowej;
- k) ponownego potwierdzenia zaangażowania UE w dopilnowanie, by zasoby finansowe ONZ były odpowiednie i zarządzane w sposób efektywny i wydajny, zgodnie z zasadami spójności i dyscypliny budżetowej, a także zgodnie z najwyższymi standardami międzynarodowymi;

Środa, 13 czerwca 2012 r.

Pokój i bezpieczeństwo

Utrzymywanie i budowanie pokoju

- l) wzmocnienia partnerstwa operacyjnego oraz promowania strategicznej spójności i skuteczności zbiorowych wysiłków na rzecz budowania pokoju, m.in. przez prace specjalnej komisji ds. operacji utrzymywania pokoju;
- m) rozwijania współpracy i tworzenia partnerstw w obszarach zapobiegania konfliktom oraz cywilnego i wojskowego zarządzania kryzysowego i rozwiązywania konfliktów razem z ONZ, OBWE, Unią Afrykańską, Ligą Państw Arabskich oraz innymi organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi, a także ze społeczeństwem obywatelskim; zwiększania zdolności organizacji regionalnych w zakresie budowania pokoju, między innymi przez ustanowienie partnerstw trójstronnych: UE–ONZ–Unia Afrykańska oraz UE–ONZ–Wspólnota Gospodarcza Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS);
- n) propagowania współpracy różnych podmiotów w ramach systemu budowania pokoju, zwłaszcza pomiędzy Sekretariatem ONZ, Radą Bezpieczeństwa ONZ, ZO ONZ oraz państwami członkowskimi ONZ zaangażowanymi w misje na rzecz budowania pokoju; podejmowania działań w celu zagwarantowania, że państwa członkowskie UE wnoszą wkład w misje pokojowe ONZ, oferując swój wyspecjalizowany potencjał w dziedzinie transportu, logistyki i szkolenia; rozważenia możliwości przeprowadzenia operacji wojskowej w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), obejmującej ewentualne oddelegowanie grupy bojowej poprzedzającej misję pokojową ONZ, jeśli wniesie o to ONZ, zwracając przy tym szczególną uwagę na ochronę wszystkich członków misji, a także wysłanych grup bojowych; wspierania budowania potencjału w zakresie zarządzania konfliktami i zapobiegania im, a także mediacji oraz utrzymywania i budowania pokoju na szczeblu krajowym i lokalnym; propagowania wymiany wiedzy fachowej oraz dobrych praktyk między partnerami;
- o) zapewnienia wsparcia prowadzonemu przez ONZ przeglądowi potencjału cywilnego w odniesieniu do znalezienia praktycznych sposobów łączenia popytu z podażą w krytycznych obszarach potencjału cywilnego; przyspieszenia rekrutacji, eliminowania niezgodności operacyjnych oraz unikania powielania działań w czasie rozmieszczania potencjału cywilnego w ramach WPBiO, mającego wspierać działania ONZ; zbadania możliwości wspólnego rozmieszczenia jednostek reagowania w sytuacjach kryzysowych w ramach operacji ONZ, jeśli wymagane są jednostki nadające się do natychmiastowego rozmieszczenia;
- p) zapewnienia udziału kobiet na wszystkich etapach procesów pokojowych oraz systematycznego angażowania ich w dyplomację prewencyjną, wczesne ostrzeganie i monitorowanie bezpieczeństwa; skoncentrowania się, zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325/2000 r. na temat kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, na potrzebie uwzględniania aspektu płci w kontekście zapobiegania konfliktom, operacji utrzymywania pokoju, pomocy humanitarnej, odbudowy po zakończeniu konfliktów oraz inicjatyw DDR⁽¹⁾; aktywnego dążenia do zapewnienia wdrożenia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 przez wszystkie państwa członkowskie ONZ;
- q) współpracy z ONZ na rzecz przeciwdziałania bieżącym globalnym zagrożeniom, takim jak zmiana klimatu, rozprzestrzenianie broni jądrowej, przestępczość zorganizowana i terroryzm oraz pandemie;
- r) zaangażowania się w uzyskanie pozytywnych rezultatów i podjęcie działań następczych w związku z planowaną na 2012 r. konferencją ONZ poświęconą traktatowi o handlu bronią oraz konferencją przeglądową na temat programu działania dotyczącego broni strzeleckiej i lekkiej;

Odpowiedzialność za ochronę

- s) wspierania państw w wypełnianiu ich obowiązku ochrony ludności cywilnej; podkreślenia konieczności podejmowania na czas odpowiednich działań międzynarodowych mających na celu zapobieganie i przeciwdziałanie ludobójstwu, czystkom etnicznym, zbrodniom wojennym oraz zbrodniom przeciwko ludzkości;
- t) osiągania dalszych postępów politycznych i instytucjonalnych w zakresie realizacji koncepcji odpowiedzialności za ochronę ludności cywilnej w organach ONZ, zwłaszcza w Radzie Bezpieczeństwa ONZ, ZO ONZ i Radzie Praw Człowieka ONZ, wyciągając wnioski na przyszłość zarówno z interwencji podjętej w Libii, jak i z nieumiejętności podjęcia szybkich działań w Syrii; ułatwienia debaty na temat sposobów, w jakie organy ONZ, a w szczególności Rada Bezpieczeństwa ONZ, mogłyby wykorzystać tę koncepcję do zapewnienia ściślejszej współpracy między państwami członkowskimi ONZ w sytuacjach kryzysowych; umacniania pozytywnej roli organizacji regionalnych w opracowywaniu i stosowaniu podejścia operacyjnego do odpowiedzialności za ochronę ludności cywilnej;

⁽¹⁾ Rozbrojenie, demobilizacja, reintegracja i rehabilitacja.

Środa, 13 czerwca 2012 r.

- u) współpracy z partnerami w celu zagwarantowania, że ta koncepcja będzie się koncentrowała na zapobieganiu konfliktom, ochronie i rekonstrukcji po ich zakończeniu, zgodnie z trójpodziałem odpowiedzialności za ochronę ludności cywilnej na zapobieganie, ochronę i odbudowę; wspierania państw w budowaniu związanego z tym potencjału, m.in. przez wzmocnienie mechanizmów wczesnego ostrzegania oraz odnośnych zdolności mediacyjnych ONZ; zachęcania, we współpracy z państwami członkowskimi ONZ, do ustanawiania punktów kontaktowych w celu monitorowania powstających sytuacji konfliktowych, a także do budowania odpowiednich zdolności w delegaturach UE;
- v) ponownego stanowczego potwierdzenia zaangażowania UE na rzecz realizacji koncepcji odpowiedzialności za ochronę oraz zainicjowania opracowania międzyinstytucjonalnego konsensusu w sprawie odpowiedzialności za ochronę ludności cywilnej pomiędzy Parlamentem Europejskim, ESDZ i państwami członkowskimi UE, który mógłby zapewnić większą spójność działań UE podejmowanych w tych kwestiach na forach ONZ;

Mediacja

- w) propagowania mediacji jako racjonalnego pod względem kosztów narzędzia pokojowego zapobiegania sporom i ich rozwiązywania, a także zapobiegania ponownym konfliktom w krajach znajdujących się w sytuacji pokonfliktowej; opracowania skuteczniejszych wytycznych dotyczących mediacji w dziedzinie praworządności i demokratycznej odpowiedzialności;
- x) priorytetowego potraktowania tego narzędzia i kontynuacji jego wdrażania oraz dalszego budowania potencjału ESDZ w dziedzinie mediacji, opierając się na koncepcji zwiększenia potencjału UE w zakresie dialogu i mediacji;
- y) prowadzenia ścisłej współpracy z ONZ i innymi podmiotami w zakresie mediacji; dążenia do wypracowania synergii między działaniami podejmowanymi w zakresie mediacji wraz z Departamentem Spraw Politycznych (DPA) w ONZ; pogłębiania partnerstw i współpracy organizacji międzynarodowych, regionalnych i lokalnych z ONZ, ze sobą nawzajem oraz ze społeczeństwem obywatelskim, na przykład partnerstwa pomiędzy UE a ONZ w sprawie zdolności mediacyjnych; usprawniania wymiany informacji, współpracy i koordynacji w celu zapewnienia spójności i komplementarności działań podmiotów zaangażowanych w mediacje;

Wymiar sprawiedliwości w skali międzynarodowej

- z) wzmocnienia międzynarodowego wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych; podkreślenia roli Międzynarodowego Trybunału Karnego w zwalczaniu bezkarności oraz dalszego wspierania Trybunału jako jedyne go stałego organu sądowego właściwego do orzekania w sprawach przeciwko sprawcom zbrodni wojennych, zbrodni przeciwko ludzkości i ludobójstwa w sytuacji, gdy sądy krajowe nie są w stanie tego zrobić lub nie wyrażają chęci do podjęcia takich działań;
- aa) wzmocnienia Międzynarodowego Trybunału Karnego przez wsparcie polityczne, dyplomatyczne, finansowe i logistyczne; zachęcania wszystkich państw członkowskich ONZ do współpracy z Trybunałem przez ratyfikację statutu rzymskiego; wspierania ścisłej współpracy ONZ, jej organów i agencji z Trybunałem;

Prawa człowieka

- ab) wzmocnienia międzynarodowych starań na rzecz dopilnowania, aby wszystkie prawa człowieka uzgodnione w ramach konwencji ONZ były uznawane za powszechne, niepodzielne, współzależne i wzajemnie powiązane; udzielania pomocy w zwiększaniu krajowego potencjału celem wypełniania międzynarodowych zobowiązań w dziedzinie praw człowieka; podkreślenia w tym kontekście potrzeby ochrony praw wszystkich osób do wolności religii i wyznania;
- ac) aktywnego wspierania prowadzonej przez państwa afrykańskie inicjatywy oraz zalecenia Komisja ds. Statusu Kobiet przez dążenie do przyjęcia w 2012 r. rezolucji ZO ONZ dotyczącej światowego zakazu okaleczania żeńskich narządów płciowych; wezwania wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej i Komisji, aby potraktowały priorytetowo zapewnienie powodzenia tego procesu;
- ad) dalszego propagowania włączania praw człowieka do wszystkich aspektów prac ONZ, będącego potwierdzeniem, że prawa człowieka są nierozdzielnie związane z innymi celami ONZ w zakresie pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju;
- ae) aktywnego udziału w pracach Rady Praw Człowieka ONZ przez wspólne przyjmowanie rezolucji, wydawanie oświadczeń oraz uczestniczenie w interaktywnych dialogach i debatach w celu zapewnienia większej równowagi działalności tego organu;

Środa, 13 czerwca 2012 r.

- af) zwiększania możliwości procedur specjalnych w zakresie wczesnego ostrzegania przez stworzenie mechanizmu pozwalającego na automatyczne rozpatrywanie sytuacji na forum Rady Praw Człowieka ONZ; wspierania działań następczych związanych z wdrażaniem zaleceń procedur specjalnych;
- ag) dążenia do wzmocnienia powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka przez włączenie zaleceń do dwustronnych i wielostronnych dialogów z państwami członkowskimi ONZ oraz przez oparcie tych dialogów na międzynarodowych normach i standardach oraz powiązanych z nimi aspektach;
- ah) kontynuacji starań ZO ONZ oraz jego komisji związanych z wezwaniem do ogłoszenia moratorium na stosowanie kary śmierci, która cieszy się rosnącym poparciem coraz liczniejszych krajów, a także działań w dziedzinie praw dziecka, wolnych mediów i tolerancji religijnej; wspierania wszelkich wysiłków na rzecz zniesienia tortur; szczególnego zachęcania do przyjęcia protokołu fakultatywnego do Konwencji ONZ w sprawie tortur,

Wspieranie demokracji

- ai) udzielania pomocy w zapewnianiu lokalnej odpowiedzialności za proces demokratyczny oraz rozwój kultury demokracji i praworządności; zwiększania wsparcia dla demokracji po zakończeniu procesu wyborów w celu utrzymania jej w długim okresie i zapewnienia obywatelom realnych korzyści; zapewnienia większego uczestnictwa parlamentów i partii politycznych w programach wspierających demokrację; podkreślenia znaczenia niezależności organizacji pozarządowych, które mogą podejmować swobodne działania na rzecz kształtowania solidnej kultury obywatelskiej;
- aj) skoncentrowania się na włączeniu społecznym i ekonomicznym, przemianach demokratycznych i procesach politycznych/wyborczych, budowaniu zdolności, wzmacnianiu społeczeństwa obywatelskiego, uczestnictwie młodych ludzi w demokracji parlamentarnej oraz na ochronie wolności słowa, wolności sumienia i wolności wyznania, a także ochronie praw kobiet, w tym w zakresie ich uczestnictwa w życiu publicznym i politycznym, zarówno w sferze praktyk społecznych, jak i w prawodawstwie;
- ak) efektywniejszego włączenia wsparcia dla demokracji do zakresu działań zewnętrznych UE; wspierania rządów demokratycznych różnorodnymi zasobami finansowymi i, jeśli to tylko możliwe, wykorzystując zasoby delegatur UE; współpracy z ONZ i innymi partnerami w wymiarze globalnym i lokalnym w celu zwiększania praworządności, wspierania rozwoju niezależnych mediów oraz tworzenia i umacniania demokratycznych instytucji, które potrafią osiągnąć założone cele;
- al) dopilnowania, by mandaty misji pokojowych odzwierciedlały konieczność wspierania misji obserwacji wyborów oraz zapewniały im środki niezbędne do zagwarantowania bezpieczeństwa działających lokalnie obserwatorów;

Rozwój

- am) uwzględniania na wszystkich szczeblach strategii politycznych UE dotyczących rozwoju, aby przeciwdziałać sprzecznościom między politykami prorozwojowymi a przeszkodami dla rozwoju krajów partnerskich w dwu-, paro- i wielostronnych umowach oraz na takich samych forach; zwrócenia szczególnej uwagi na wpływ umów o wolnym handlu i negocjacji prowadzonych na szczeblu WTO na prawa człowieka i rozwój;
- an) kontynuowania wysiłków zmierzających do stawiania ludzi w centrum procesu rozwoju; podejmowania działań następczych dotyczących Deklaracji ONZ o prawie do rozwoju, koncentrując się na działaniach praktycznych na rzecz jej wdrażania;
- ao) zadbania o to, by nie zmniejszać udziału ogólnej europejskiej pomocy świadczonej w ramach budżetu UE oraz by pomoc ta nadal skupiała się na walce z ubóstwem i głodem; rozważenia możliwości przeznaczenia 20 % całej pomocy UE na podstawowe usługi socjalne zdefiniowane przez ONZ, ze szczególnym naciskiem na bezpłatny i powszechny dostęp do podstawowej opieki zdrowotnej i szkolnictwa podstawowego, z uwzględnieniem wsparcia przez UE inicjatywy „Edukacja dla wszystkich” oraz zobowiązania UE do odgrywania istotnej roli w kontekście zdrowia na świecie;
- ap) wnoszenia wkładu w zwiększanie spójności polityki w zakresie rozwoju oraz w poprawę skuteczności pomocy rozwojowej, bowiem kwestie te nadal mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia milenijnych celów rozwoju;

Środa, 13 czerwca 2012 r.

- aq) dołożenia starań i przyspieszenia działań w ONZ na rzecz osiągnięcia milenijnych celów rozwoju przez skoncentrowanie się szczególnie na osiągnięciu tych celów, w których przypadku poczyniono dotychczas najmniejszy postęp;
- ar) dążenia do określenia ambitnego planu milenijnych celów rozwoju na okres po 2015 r., z uwzględnieniem dotychczas poczynionych postępów, jak również wciąż istniejących wyzwań, przy jednoczesnym dalszym zaangażowaniu w działania na rzecz likwidacji ubóstwa we współpracy ze społecznością międzynarodową;
- as) prowadzenia działań następczych oraz pracy na rzecz pełnego wdrożenia wyników Konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zrównoważonego Rozwoju Rio+20, m.in. przez wspieranie zrównoważonego rozwoju jako przewodniej zasady długoterminowego rozwoju globalnego;
- at) stworzenia panelu wybitnych osobistości ONZ;
- au) aktywnej realizacji konkluzji przyjętych w Pusanie;
- av) zdecydowanego udziału w walce ze spekulacjami żywnością i rozwiązywaniu pilnych problemów ubóstwa i głodu;
- aw) priorytetowego traktowania takich kwestii, jak bezpieczeństwo żywnościowe, potencjał produkcyjny w rolnictwie, infrastruktura, budowanie potencjału, wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu, korzystne rynki i nowe przedsiębiorstwa, dostęp do technologii oraz rozwój społeczny w krajach najsłabiej rozwiniętych, zgodnie z programem działania ze Stambułu i konkluzjami przyjętymi w trakcie 13. sesji Konferencji Narodów Zjednoczonych do spraw Handlu i Rozwoju (UNCTAD) w Ad-Dausze w dniu 26 kwietnia 2012 r.;
- ax) ponowienia zobowiązania do przestrzegania zasad rzymskich dotyczących bezpieczeństwa żywnościowego; wyrażenia ubolewania z powodu konsekwencji spekulacji produktami żywnościowymi;
- ay) zachęcania krajów rozwijających się, przy wsparciu międzynarodowych darczyńców, do przyjęcia długoterminowych środków w celu dopilnowania, by susze nie powodowały w nieunikniony sposób głodu; wdrażania strategii zapobiegania zagrożeniom oraz systemów wczesnego ostrzegania;
- az) pełnego wsparcia centralnej roli, jaką odgrywa ONZ, a w szczególności Biuro Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej;
- ba) potwierdzenia długofalowego zaangażowania UE we wspieranie dobrobytu mieszkańców Rogu Afryki i zajęcie się przyczynami strukturalnego braku bezpieczeństwa żywnościowego i konfliktów.

Zmiana klimatu, globalna ochrona środowiska a zrównoważoność

- bb) objęcia prowadzenia w dziedzinie globalnego zarządzania klimatem oraz międzynarodowej współpracy w zakresie zmiany klimatu; przyczyniania się do tworzenia struktur instytucjonalnych cechujących się uniwersalnością, przejrzystością, sprawiedliwością oraz wyważoną reprezentacją zarówno krajów rozwiniętych, jak i rozwijających się w odpowiednich organach zarządzających; dalszego pogłębiania dialogu z kluczowymi podmiotami, takimi jak kraje BRICS oraz kraje rozwijające się, biorąc pod uwagę, że zmiana klimatu stała się kluczowym elementem stosunków międzynarodowych; dalszego rozwoju zdolności ESDZ do tworzenia unijnej polityki dyplomacji w dziedzinie klimatu;
- bc) kontynuacji wzmacniania roli obywateli w zarządzaniu środowiskiem przez skuteczne globalne wdrożenie zasady 10 z Rio; w tym kontekście rozszerzenia postanowień konwencji z Aarhus ponad Europejską Komisję Gospodarczą ONZ (EKG ONZ) przez globalną konwencję lub przez zezwolenie na przystąpienie do konwencji z Aarhus stronom spoza EKG ONZ; wspierania lepszego zarządzania opartego na zrównoważonym rozwoju, m.in. przez zwiększenie znaczenia Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP); aktywnej współpracy z partnerami na rzecz lepszego globalnego egzekwowania przepisów dotyczących środowiska;
- bd) wspierania wspólnego stanowiska Unii Afrykańskiej i UE w sprawie przekształcenia UNEP w wyspecjalizowaną agencję ONZ z siedzibą w Nairobi w Kenii; w ramach wspomnianych nowych ram instytucjonalnych zajęcia się kwestiami finansowania, transferu technologii oraz zwiększenia zdolności w zakresie zrównoważonego rozwoju;

Środa, 13 czerwca 2012 r.

- be) wspierania różnorodności biologicznej i ochrony klimatu w krajach rozwijających się, zgodnie z celami ustanowionymi na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu oraz Konwencji o różnorodności biologicznej; uczynienia z mórz i oceanów jednego z najistotniejszych, oprócz ochrony klimatu i różnorodności biologicznej, filarów ram z Rio;
- bf) wspierania aktywnego udziału Komisji w toczącej się debacie na temat niedoskonałości systemu ochrony i reakcji ze strony Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców w ramach zainicjowanego przez niego w 2010 r. dialogu w sprawie wyzwań w zakresie ochrony uchodźców, który ma na celu usprawnienie istniejącego międzynarodowego systemu ochrony dla osób przymusowo wysiedlonych i bezpaństwowców; czynnego udziału w dyskusji nad terminem „uchodźca klimatyczny” i jego możliwą definicją prawną, który to termin ma opisywać ludzi zmuszonych do opuszczenia miejsca zamieszkania i poszukiwania schronienia za granicą w wyniku zmiany klimatu i który nie jest jeszcze uznany w prawie międzynarodowym ani w żadnej wiążącej umowie międzynarodowej;

Różne

- bg) propagowania współdziałania rządów i parlamentów w kwestiach o wymiarze międzynarodowym oraz stymulowania debaty na temat globalnej roli parlamentów; wzmacniania demokratycznego charakteru, zwiększania odpowiedzialności i przejrzystości globalnego sprawowania rządów oraz umożliwienia szerszego uczestnictwa parlamentów i obywateli w działaniach ONZ;
- 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia wysokie przedstawiciel/ wiceprzewodniczącej, Radzie i, tytułem informacji, Komisji.

Specjalny przedstawiciel UE ds. praw człowieka

P7_TA(2012)0250

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka (2012/2088 (INI))

(2013/C 332 E/24)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2, 3, 6, 21, 31, 33 oraz 36 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka na świecie za rok 2009 oraz polityki UE w tym zakresie ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka na świecie oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie, w tym wpływu na strategiczną politykę UE w dziedzinie praw człowieka ⁽²⁾,
- uwzględniając wspólny komunikat Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2011 r. zatytułowany „Prawa człowieka i demokracja w centrum działań zewnętrznych UE – dążenie do bardziej skutecznego podejścia” (COM(2011)0886),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0489.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0126.